

Gazdaságélénkítés - helyi pénz segítségével

Sopron, 2009. szeptember 29.

Mi adja a „helyi pénz” használatának aktualitását?

Napjaink gazdasági élete visszaesést mutat, és a 2010-re vonatkozó hivatalos előrejelzések további visszaesést prognosztizálnak. Ez a helyzet a kis- és középvállalkozásokat valamint a magánszemélyeket is nehéz helyzetbe hozta. Arra a közös magállapításra jutottunk, hogy ebből csak az összefogás, az együttműködés mozdíthatja ki a gazdaságot. Ez kívánatos országosan és helyben is.

A jelenlegi gazdaságban a vállalkozások és az egyének számára a szükségesnél kevesebb és viszonylag drágán áll rendelkezésre a megfelelő mennyiségű csereeszköz (kvázi pénz).

Kezdeményezésünkkel ezen szeretnénk változtatni az alábbiak szerint:

Segítendő a helyi vállalkozásokat, a gazdasági folyamatok bonyolításához több és olcsóbb, ugyanakkor biztonságos (teljes mértékben fedezettel rendelkező) és bizalmat erősítő csereeszköz, a „Kékfrank” utalvány – mint helyi pénz - bevezetését és összefogáson alapuló közös használatát tervezzük.

Az utalvány használatával a piacon megnövekszik a szabad csereeszközök mennyisége (azáltal, hogy a vállalkozások forint forgótékájuk helyett kékfrank utalvánnyal bonyolítják egymás közötti elszámolásaik egy részét, ez a forgótöke betétként lekötve megnöveli a pénzügyintézetek hitelnyújtó képességét), ezzel javulhat a vállalkozások likviditási helyzete, így az igények, szükségletek kielégítése, a kapacitások kihasználása magasabb szinten valósulhat meg, melynek eredményeképpen helyben több szolgáltatás és áru cserélhet gazdát.

Válságkezelő célok:

Nyilvánvaló, hogy többféle válságkezelő stratégia létezik, ezek közül csak egy a pénzhelyettesítők alkalmazása, szövetkezeti kézben.

A 1929–1933-as világgazdasági válság idején is számtalan pénzhelyettesítő jött létre, melyek közül több a mai napig él. Ezeket jobb szó híján helyi pénznek nevezzük. (Vegyük példának a svájci Wirtschaftsringgenossenschaft 1934-ben létrehozott pénzhelyettesítőjét. A ma már bankként működő szövetkezet saját pénzét Svájc-szerte 60 ezer kis- és középvállalkozás használja.) A jelenlegi világgazdasági válság elhozhatja a pénzhelyettesítők reneszánszát. Ezt jelzik a már működő szociális juttatások (étkezési-, ajándék-, beiskolázási-, internet utalvány, üdülési csekk stb.), valamint a hazai önkormányzati kártyák és még a hipermarketek hűségkártyái is (multipont, SuperShop, MOL, Smart stb.).

Gazdaságtörténelmi példák bizonyítják, hogy összefogással élénkíteni lehet a helyi gazdaságot, és enyhíteni a válságot.

A szövetkezet nyújtotta összefogással annak tagjai közvetlen és közvetett módon gazdasági előnyöket élveznek. A most megalakult szövetkezet gazdasági társaság, azonban nem a szövetkezeti eredményességet jelöli meg fő célnak, hanem a tagok számára kíván elsődlegesen előnyöket biztosítani.

A megalakult HA-MI-ÖSSZEFOGUNK EURÓPAI SZÖVETKEZET működését lényegében az alábbi célok és stratégia mentén tervezzük:

Cél:

A HA-MI-ÖSSZEFOGUNK EURÓPAI SZÖVETKEZET célja: Sopron és vonzáskörzetében, a határokon átnyúló összefüggő járások gazdaságának élénkítése Kékfrank Utalvány alkalmazásával.

A „Kékfrank” utalvány biztosítja a gazdasági kapcsolatban levő szövetkezeti tagok között a hivatalos fizetőeszköz (forint) nélküli elszámolásokat.

A szövetkezet felépítése és működése:

1. A szövetkezet legfőbb fóruma a közgyűlés
2. Igazgatótanács: Perkovátz Tamás elnök
Pirger Károly
Dr. Horváth Borbála (Rajka és Vidéke Takarékszövetkezet)
Birtalan Örkény (C.I.G. - Pannónia Biztosító)
Károlyi Gyula (Sopron és Vidéke Ipartestület elnöke)
3. Felügyelőbizottság:
Elnök: Horváth Vilmos (Soproni Kereskedelmi és Iparkamara elnöke)
Tagok: dr. Székely Csaba (a NyME Közgazdaságtudományi Karának dékánja)
dr. Karner Cecília (a NyME Közgazdaságtudományi Karának docense)
4. A szövetkezetet 123 fő alapította.
Alapító tag az lehet, aki legalább egy, 100 € értékű részjegyet vesz. Egy alapító tag maximum 40 részjegyet vásárolhat. A HA-MI-ÖSSZEFOGUNK EURÓPAI SZÖVETKEZET minden tagjának a részjegy-aránytól függetlenül egy szavazata lesz a közgyűlésben. A szövetkezeti tagok köre állandóan változhat, bővíthet. Ennek feltétele a részjegy megvásárlása és az alapszabály, valamint az abban meghatározott feltételek elfogadása. Szövetkezeti tag lehet vállalkozás és magánszemély egyaránt.
Az alapítók és a később csatlakozó szövetkezeti tagok egyben kötelezik is magukat arra, hogy vállalkozásaikban elfogadják, illetőleg használják csereeszközként a kékfrankot.
5. A szövetkezeti tag a kékfrankhoz a kibocsátó szövetkezet által megbízott pénzügyintézetben juthat hozzá. A szövetkezet a kékfrank forint ellenértékét kamatoztatja.
6. A kamatbevétel a szövetkezet és a tagok megosztják egymás között.
7. A kékfrank nemcsak papír alapon indul útjára, hanem elektronikusan is.

Mivel a Kékfrank nem kamatozik, nem áll senkinek érdekében azt felhalmozni, ebből adódóan gyorsabban foroghat, mint a jelenlegi pénz, és felpörgetheti a helyi gazdasági életet, mivel használói az egymás közötti cseréket ebben bonyolítják. (Ez azt is jelenti, hogy a helyben elvégzendő munkákat a szövetkezeti tagok a jelenleginél nagyobb arányban a tagok cégeivel fogják elvégeztetni. Vagyis a soproni és a környékbeli vállalkozások így könnyebben juthatnak megrendelésekhez. Az itt élő polgárok vásárlásaikat kékfrankkal is lebonyolíthatják, így az itt működő – szintén szövetkezeti tag - kis- és nagykereskedők forgalmát növelik, hiszen ők a pénzhelyettesítő elfogadói.)

8. A papíralapon megjelenő kékfrank utalvány formája a pénzre emlékeztet. Már megjelenésében is a helyi értékeket mutatja: címletein Liszt Ferenc, Joseph Haydn, Lackner Kristóf, Kitaibel Pál, Pejacevich László és Esterházy Pál herceg képe lesz.

9. Azt, hogy a kékfrank a forintforgalom hány százalékát képes kiváltani, majd az élet fogja eldönteni. Már a reálisan prognosztizált 15-20 százalék is milliárdos nagyságrendet jelenthet Sopron és környéke gazdasági életében.

A kékfrank előnyei:

A kékfrank tehát a **lokálisan szerveződő, természetes rendet tartó közösségek együttműködését szolgáló utalványrendszer.**

E definícióból következik, hogy használata

- Közvetlen hasznot jelent a rendszer tagjainak (a szövetkezeti tagoknak és a kékfrank használóinak egyaránt)
- Dinamizálja a térség gazdaságát
- Támogatja és fellendíti a kultúrát (az egyéni boldogulás növeli a „kultúrafogyasztást”)
- Közvetetten erősíti a régiós összefogást, öntudatot, az itt élő közösségeket

Egyéb tudnivalók:

Támogatók:

Magyar Kereskedelmi és Iparkamara
Soproni Kereskedelmi és Iparkamara
Sopron és Vidéke Ipartestület
Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Kara
Járai Zsigmond korábbi pénzügyminiszter, a Magyar Nemzeti Bank volt elnöke
C.I.G. - Pannónia Biztosító
Magyar Adófizetők Országos Szövetsége

A kezdeményezés elindítói:

Varga István – a Magyar Adófizetők Országos Szövetségének alelnöke
Perkovácz Tamás – mérnök, külker üzemgazdász
Nagy István – közgazdász, könyvvizsgáló
Pirger Károly - informatikus

A pénzhelyettesítő formájának megtervezője:

Gerencsér Tamás –GrafikDekor